

σεν, ἐνετείλατο καὶ ἐδόθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἴκοσι δραχμαί.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ δημοδιδάσκαλος Μηλάοντος, οὗ ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα, ἐδωρήσατο τῷ Πανεπιστημίῳ δρ. 200 ἐκ τῶν μισθῶν του.

— Ἐν ἔτει 1866, ὁ ἐξ Ἡπείρου Γεώργιος Ψόφας διέθηκεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τὴν κατὰ τὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου τοῦ Ῥαγκαθᾶ οἰκίαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἐλάμβανε τοῦτο 70 δραχμάς μηνιαίως ἐξ ἐνοικίων.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ ἱερεὺς Ἐμμαν. Σταμουλίδης κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης δρ. 50.

— Ἐν ἔτει 1868, ὁ ἐκ Παζῶν Θεόδωρος Πέτρου, θανὼν ἐν Ῥενίῳ τῆς Μολδοβλαχίας καὶ καταλιπὼν περιουσίαν 489 μόνον ἀργυρῶν ρουβλίων, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 5 καισαροβασιλικὰ φλωρία.

— Ἐν ἔτει 1870, ἡ χήρα τοῦ φανοποιῦ Ἰωάννου Κανούζη ἢ Στρούμπου, ἐν Σύρῳ ἀποβιώσαντος καὶ διὰ διαθήκης ἀφήσαντος τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπως ἐκ τῆς προσόδου αὐτοῦ συντηρῶνται δύο πτωχοὶ μαθηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου ἢ τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου, ἐὰν ἡ σύζυγός του προσήρχετο εἰς δεύτερον γάμον, προσέφερεν αὐτῇ 6,000 δραχμῶν, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον ἀποστῆ παντὸς δικαιώματος, ἀφελθ' δ' αὕτη ἐλευθέρᾳ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἂν θελήσῃ πλὴν τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέρριψε τὸν τοιοῦτον συμβιβασμόν.

— Ἐν ἔτει 1871, ὁ ἐν Αἰγιαλῷ τῆς Κεφαλληνίας ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Σ. Δ. Ζερβὸς ἐδωρήσατο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ μῆνα ἐκ τῆς χορηγουμένης ταχυδρομικῆς δαπάνης δέκα δραχμάς.

— Ἐν ἔτει 1872, ὁ κρειοπώλης Ἰωάννης Βαρίκας ἀφῆκε διὰ διαθήκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς περιουσίας του, ἀνερχόμενον εἰς δραχμάς ἑκατὸν περίπου χιλιάδας!

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ἡ ἐξ Ἰδρας ὑπηρέτρια Κιᾶρα Ἀντωνίου Γιάτου, ἀποβιώσασα ἐν Πειραιεῖ, ἀφῆκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης 200 δραχμάς.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 18 ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

18 Μαρτίου ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ Γεώργιος.

18 Ὁκτωβρίου ἦλθεν εἰς Ἀθήνας.

18 ἐτῶν ἦτο, ὅτε ἐν ἔτει 1863, οὐτινος οἱ ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι 18, ἀρίκετο ἐν Ἑλλάδι.

18^η ἐβδομάδα ἀπὸ τὰς σκηναὶς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμφυλίου πολέμου.

18 δις ἀκριβῶς ἔτη ἀπὸ τῆς ἐν Νεοκαστρῷ ναυμαχίας, καθ' ἣν ἐστερώθη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γεώργιος Χριστιανὸς ἀπὸ 48 σύγκειται γράμματα.

Ὁ τίτλος αὐτοῦ «Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» 48 περιέχει γράμματα.

Τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης «Ὀλγα Κωνσταντινόβνα» ἀπὸ 48 ἀποτελεῖται γράμματα.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγεννήθη τὸ 1818, ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο 48 καὶ τοῦ ὅλου οἱ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦσι 18.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἔτος 1854, ἱστορικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει ἀριθμοὺς οἵτινες προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν 48.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς 48 καταντᾷ καθαλιστικὸς, ἥτοι προφητικὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Γεωργίου, ἔπεται ὅτι λυομένου ἤδη τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἀντικατασταθῆσεται ὁ τίτλος διὰ τοῦ 48 ἐπίσης γράμματα ἔχοντος νέου «Ἀυτοκράτωρ Ἀνατολῆς» καὶ ἡ αὐτὴ Ἀθηνῶν ὀνομασθήσεται Κωνσταντινουπόλις, λέξεως 48 περιλαμβανούσης πάντων γράμματα.

[Φωνὴ τῶν Ἑπερχιῶν]

M.

ΕΚ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μηδέποτε λησμόνει τὰς ἐν τῷ παρελθόντι μεταμελείας σου.

Θυσιάζε πάντοτε τὸ παρὸν χάριν τοῦ μέλλοντος.

Πείσον σεαυτὸν, ὅτι μόνος τρόπος, δι' οὗ δύνασαι νὰ ζήσης ὀπωσοῦν ἄλυπος, εἶναι νὰ ἀδιαφορῆς ἐξ ἴσου διὰ τε τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην. Τὴν λύπην αἰσθάνεται πλείστον, ὅστις πλείστον ἐγνώρισε τί ἐστὶν ἡδονή.

Θεώρει καθήκόν σου νὰ προσκτᾷσαι καὶ νὰ διατηρῆς μόνον τὰ μέσα ἐκεῖνα, δι' ὧν ὡς οἶδόν τε ὠφελιμώτερος θέλεις φανῆ.

Μηδέποτε, σπεύδων λίαν πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν, παραμέλει τὴν πρόσκτησιν τῶν χρησίμων μέσων, διότι ἄλλως θέλει ἐλθῆ καιρὸς, καθ' ὃν θέλεις ἀναγκασθῆ ὅσα ἐν τῷ δέοντι παρημέλησας νὰ ζητῆς νὰ ἀποκτήσης ὅτε ἔσται δύσκολον ἢ ὅλως ἀδύνατον.

Μη λησμόνει, ὅτι ἐν πλείστοις ἡ ἀποτυχία μόνην αἰτίαν ἔχει τὸν φόβον τῆς ἀποτυχίας.

Ἦπερ πᾶν ἄλλο πολῦτιμον πρᾶγμα φρόντισε νὰ ἀποκτήσης φίλον, ὅστις νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ σοὶ ὑποδεικνύῃ τὰ ἐλαττώματά σου.

Μηδέποτε κρῖνε μακρόθεν περὶ τῶν ἀνθρώπων.

Μηδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀνάβαλλε νὰ διορθώ-